

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (Sv. Ghercavii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Larisa Maxim în interesele Galinei Mișina,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Mișina împotriva Tatianeii Iurina, Mariei Cojocari, Maxim Gribenciuc privind revocarea contractului de donație, anularea contractului de donație, constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, repunerea părților la poziție inițială,
împotriva deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 10 iulie 2017, Galina Mișina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianeii Iurina, solicitând revocarea donației din 17 aprilie 2014, prin care i-a donat bunul imobil – apartamentul xx amplasat în xxxx.

În motivarea acțiunii Galina Mișina a invocat că, la 17 aprilie 2014 a donat Tatianeii Iurina apartamentul xx amplasat pe str. Xxxx, însă premergător acestui pas s-au produs un șir de tragedii în viața sa: decesul părinților, starea gravă de sănătate, starea deplorabilă a fratelui care a rămas singur după decesul părinților.

Reclamanta a relatat că fiind stabilită permanent cu traiul în Grecia, revenea acasă o dată în 2-3 ani. Astfel, revenind în Republica Moldova, la înmormântarea mamei și fiind într-o stare disperată deoarece fratele său Ghennadi Șcerbatii nu se putea deplasa fără ajutor, nu vorbea bine și avea nevoie de îngrijire, susținere materială permanentă, a făcut cunoștință cu Tatiana Iurina care este o rudă îndepărtată. Tatiana Iurina a acceptat să primească în dar apartamentul xx de pe str. Xxxx în schimbul serviciilor de îngrijire a fratelui.

Reclamanta susține că Tatiana Iurina urma să folosească banii obținuți din darea în chirie a unui alt apartament a familiei reclamantei, în scopul întreținerii apartamentului donat și a fratelui său.

Reclamanta a invocat pe parcursul anilor vorbea discuta telefonic cu Tatiana

Iurina, care o asigura că totul e bine, însă revenind în țară la 01 mai 2017 a văzut că Tatiana Iuriena manifesta un comportament agresiv față de fratele său, insultându-l, denigrându-i onoarea și demnitatea, demonstrând ingratitude maximă.

Prin hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Galina Mișina împotriva Tatianeii Iurina cu privire la revocarea donației.

S-a anulat măsura de asigurare sub formă de sechestru aplicat prin încheierea din 16 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți asupra ap. xx, xxxx, nr. cadastral xxxx.

Prin decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Galian Mișina, casată integral hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cu restituirea cauzei spre rejudecare primei instanțe, în alt complet de judecată.

La 04 octombrie 2019, Galina Mișina a depus cerere de concretizare a acțiunii împotriva Tatianeii Iurina, Mariei Cojocari, Maxim Gribeniuc, solicitând anularea retroactivă a contractului de donație nr. 2812 din 17 aprilie 2014 prin care Galina Mișina a transmis în dar Tatianeii Iurina apartamentul xx situat pe str. Xx, nr. cadastral xxxx;

- repunerea Galinei Mișina și Tatianeii Iurina în situația inițială prin excluderea/anularea din registrul de stat al bunurilor imobile a însemnării nr.0300/14/25152 din 19.11.2014 privind înregistrarea dreptului de proprietate în baza contractului de donație nr. 2812 din 17 aprilie 2014;

- constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului xx situat pe str. Xxxx, nr. cadastral xxxx, încheiat la 26 iunie 2017 între Tatiana Iurina și Maxim Gribeniuc;

- repunerea Tatianeii Iurina și a lui Maxim Gribeniuc în situația inițială prin excluderea/anularea din registrul de stat al bunurilor imobile a însemnării nr.0300/17/13631 din 26.06.2017 privind înregistrarea dreptului de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.6266 din 26.06.2017, obligând-o pe Tatiana Iurina să întoarcă mijloacele bănești;

- constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului xx, str. Xxxx, nr. cadastral xxxx, încheiat la 28.07.2017 între Maxim Gribeniuc și Maria Cojocari;

- repunerea lui Maxim Gribeniuc și Mariei Cojocari în situația inițială prin excluderea/anularea din registrul de stat al bunurilor imobile a însemnării nr.0300/17/16377 din 28 iulie 2017 privind înregistrarea dreptului de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.7633 din 28 iulie 2017, obligându-l pe Maxim Gribeniuc să întoarcă mijloacele bănești, cât și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 27 830, 60 lei.

Suplimentar, Galina Mișina a menționat că pe parcursul examinării cauzei s-a constatat că Tatiana Iurina a înstrăinat apartamentul xx, str. Xxxx, lui Maxim Gribeniuc. La rândul său, la 28 iulie 2017 Maxim Gribeniuc a înstrăinat Mariei Cojocari apartamentul în litigiu.

Reclamanta a invocat că a convenit cu Tatiana Iurina referitor la îngrijirea fratelui său, să locuiască cu el în același apartament, să-l ajute, să-i creeze condiții pentru viață și tratament, să fie responsabilă de sănătatea și viața lui și de rând cu familia sa să

posede și să folosească gratuit apartamentul xx, str. Xxxx, însă nicidecum să înstrăineze apartamentul dat.

Reclamanta susține că Tatiana Iurina a insistat în privința perfectării contractului de donație pentru că aceasta dorea să dispună de garanții precum că dânsa împreună cu membrii familiei nu va fi alungată din acest apartament. Astfel, Galina Mișina și Tatiana Iurina au convenit că atunci când Ghennadi Șcerbatîi se va însănătoși, apartamentul donat va fi înapoiat Galinei Mișina.

Reclamanta a invocat că în anul 2016 Tatiana Iurina a încetat să-și execute obligațiile, creând-i lui Ghennadi Șcerbatîi condiții insuportabile de trai, iar în luna noiembrie - decembrie 2016, deși dânsul avea grad de dezabilitate a fost alungat din apartament, fapt despre care a aflat când s-a reîntors în țară în anul 2017.

Reclamanta a mai relatat că potrivit raportului de evaluare retrospectivă nr. 314-09/19 din 13 septembrie 2019, la data încheierii contractului de donație prețul de piață mediu al apartamentului constituia 23 335,4 euro, echivalentul a 433 000 lei. În contractul de donație este indicată valoarea apartamentului 106 231 lei (prețul cadastral). Tatiana Iurina a înstrăinat apartamentul din litigiul la prețul de 10 600 euro (216 702,16 lei) lui Maxim Gribeniuc, iar acesta a înstrăinat apartamentul Mariei Cojocari la prețul de 216 702,16 lei.

Reclamanta consideră că aceste tranzacții fulger de înstrăinare a apartamentului la un preț micșorat aproximativ de 2 ori și înregistrarea contractelor de vânzare-cumpărare în registrul bunurilor imobile în aceeași zi, atestă despre efectuarea actelor fictive, ilicite, cu scopul de a evita întoarcerea apartamentului litigios în proprietatea reclamantei. Pe lângă aceasta, este ilegal însăși temeiul actelor indicate – contractual de donație. Deci, părțile contractelor date urmează a fi repuse în situația inițială.

În circumstanțele expuse, în opinia reclamantei, Tatiana Iurina a manifestat un comportament de rea-credință ca aceasta să nu aibă posibilitatea de a se întoarce în acest apartament.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Galina Mișina împotriva Tatianei Iurina privind anularea contractului de donație, constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, repunerea părților în poziția inițială și încasarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 08 noiembrie 2021, Galina Mișina a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii din 12 octombrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost admisă cererea de apel depusă de Galina Mișina, a fost casată integral hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Galina Mișina împotriva Tatianei Iurina, Mariei Cojocari și lui Maxim Gribeniuc privind revocarea contractului de donație, anularea contractului de donație, constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, repunerea părților la poziție inițială și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat ca fiind neîntemeiată și

pasibilă casării hotărârea primei instanțe ca urmare a aplicării eronate a normelor de drept material și aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei.

Mai mult, instanța de apel deși a constatat corectitudinea soluției expusă în dispozitivul hotărârii, totuși a apreciat drept neaplicabile la caz, fiind, contrare obiectului litigiului sau dispozitivului pronunțat, nemijlocit argumentele instanței de fond expuse în motivarea soluției adoptate.

Instanța de apel a constatat că prin acțiunea înaintată Galina Mișina a solicitat revocarea contractului de donație nr. 2812 din 17 aprilie 2014 a bunului imobil apartamentul xx amplasat în xxxx, încheiat între Galina Mișina în calitate de donator și Tatiana Iurina în calitate de donatar, în drept inițial întemeind acțiunea în baza art. 835 din Codul civil, ulterior concretizând temeiul acțiunii art. 834 alin. (3) din Codul civil, revocarea donației condiționate.

Instanța de apel a notat că realizarea contractului de donație a bunului imobil din partea donatorului constă în transmiterea dreptului de proprietate asupra bunului, iar din partea donatarului se exprimă prin acceptarea bunului imobil cu înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile. La caz, contractul de donație și-a produs efectele juridice ale donației astfel fiind cert că, la 17 aprilie 2014 între Galina Mișina, în calitate de donator și Tatiana Iurina, în calitate de donatar, a fost încheiat contractul de donație cu nr. 2812, autentificat de notarul Serghei Plăcintă, prin care Galina Mișina a donat Tatianeii Iurina bunul imobil apartamentul xx situat în xxxx și înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 19 noiembrie 2014, nr.0300/14/25153.

În acest sens instanța de apel a respins argumentul Galinei Mișina precum că contractul de donație nu a produs efecte deoarece de către Mișina Galina, în calitate de donator și Tatiana Iurina în calitate de donatar a fost realizată obligația de a transmite și de a primi dreptul de proprietate asupra bunului imobil. Mai mult, Galina Mișina nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma caracterul fictiv al contractului de donație a bunului imobil.

Instanța de apel a reținut că în cadrul instanței de apel avocatul Larisa Maxim, în interesele Galinei Mișina a invocat că instanța din oficiu urmează să verifice valabilitatea contractului și din oficiu să invoce nulitatea absolută a contractului de donație reieșind din faptul că este simulat.

Prin prisma art. 221 alin. (2) din Codul civil, instanța de apel a concluzionat că contractul de donație încheiat între Galina Mișina și Tatiana Iurina nu poate fi afectat de nulitate absolută, în cazul în care părțile au semnat un contract autentificat notarial, notarul explicând părților natura și esența contractului, părțile au luat cunoștință de contractul dat. Prin urmare, contractul de donație nr. 2812 din 17 aprilie 2014 a fost încheiat conform prevederilor art. 195 din Codul civil în ceea ce privește intenția și consimțământul părților de a încheia anume actul juridic de donație. Or, la încheierea contractului de donație, părțile Galina Mișina și Tatiana Iurina au ajuns la un acord privind clauzele esențiale ale contractului. Mai mult ca atât, reieșind din forma și conținutul contractului de donație nr. 2812 din 17 aprilie 2014, acesta nu înserează condiția expresă de donare condiționată a bunului – îngrijirea lui Ghennadi Șcerbatii până la însănătoșire și reîntoarcerea bunului Galinei Mișina.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele Galinei Mișina precum că, în baza contractului de donație nr. 2812 din 17 aprilie 2014 a avut loc cel puțin o donație

condiționată în beneficiul fratelui său, condiții care nu au fost respectată de către Tatiana Iurina ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor sale, deoarece în anul 2016 l-a alungat pe Ghennadi Șcerbatîi din bunul imobil litigios. Or, în instanța de fond martorii Iuri Zapada și Alexandr Șcerbatîi fiind audiați au declarat că Ghennadi Șcerbatîi niciodată nu s-a plâns pe faptul că, Tatiana Iurina nu-i acordă grija și întreținerea necesară, mai mult din declarațiile acestora rezultă că Ghennadi Șcerbatîi a menționat că a plecat benevol din apartamentul nominalizat invocând că nu mai dorește să se reîntoarcă cu traiul la Bălți, fapt confirmat de însăși Ghennadi Șcerbatîi.

Deci la caz a fost constatat cu certitudine faptul că, Ghennadi Șcerbatîi din momentul încheierii contractului în litigiu a locuit în apartamentul donat, iar ulterior, nefiind alungat de nimeni la propria inițiativă a plecat din apartamentul dat.

De asemenea, s-a constatat că ambele părți confirmă faptul că până la încheierea donației Tatiana Iurina a acceptat îngrijirea lui Ghennadi Șcerbatîi în perioada de boală pentru o mulțumire ce s-a materializat în donația apartamentului de către Galina Mișina, condiție ce a fost de fapt executate de către Tatiana Iurina. Probe ce ar confirma faptul că această donație urma a fi condiționată – fiind înserat în contract această înțelegere instanței nu s-a prezentat.

Totodată, instanța de apel a conchis că Galina Mișina nu a prezentat instanței probe pertinente și admisibile, contrar obligației pozitive de probațiune instituită de art. art. 118 alin. (1), 121 și 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ce ar dovedi faptul că Tatiana Iurina nu și-a îndeplinit obligațiunile de îngrijire și supraveghere a lui Ghennadi Șcerbatîi pe perioada de boală a acestuia, precum și nu a fost confirmat faptul că, ultimul a fost alungat de către Tatiana Iurina din apartamentul xx amplasat în xxxx.

Astfel s-a constatat că, contractul de donație nominalizat, a fost încheiat legal, autentificat notarial, cu respectarea tuturor normelor privind încheierea contractelor, prin urmare pretenția Galinei Mișina privind revocarea și anularea contractului de donație este lipsită de suport juridic or, lipsește elementul revocării și nulității absolute a actului juridic și faptul că acesta a existat la încheierea actului, deoarece cauza de nulitate a unui act juridic trebuie să existe în momentul încheierii actului juridic și constă în nerespectarea unei dispoziții legale referitoare la încheierea valabilă a actului.

Instanța de apel a mai stabilit că potrivit certificatului cadastral anexat la materialele cauzei (f.d.12, vol. II), rezultă că inițial dreptul de proprietate asupra apartamentului xx din str. Xxxx, nr. cadastral xxxx, a fost înregistrat după Galina Mișina, ulterior dreptul de proprietate a fost înregistrat după Tatiana Iurina la 19.11.2014 în baza contractului de donație nr. 2812 din 17.04.2014, mai apoi dreptul de proprietate a fost înregistrat după Maxim Gribeniuc la data de 26.06.2017 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 6265 din 26.06.2017, iar ulterior, dreptul de proprietate a fost înregistrat după Maria Cojocari la data de 28.07.2017 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 7633 din 28.07.2017.

Deci, ca urmare a faptului că apartamentul în cauză a fost înstrăinat, Galina Mișina reținând prevederile art. 221 alin. (1) din Codul civil, a solicitat constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Tatiana Iurina și Gribeniuc Maxim la data de 26.06.2017 și înregistrat în registru cu nr.6266 și constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Maxim Gribeniuc și Maria Cojocari la data de 28.07.2017 și înregistrat în registru cu nr.7633.

La caz, instanța de judecată a reținut că Galina Mișina nu a prezentat nicio probă în susținerea faptului fictivității contractelor de vânzare-cumpărare a apartamentului nr.xx de pe str. Xxxx încheiat între Tatiana Iurina și Gribeniuc Maxim la 26.06.2017 și cel încheiat între Maxim Gribeniuc și Maria Cojocari la data de 28.07.2017, nefiind administrate probe ce ar confirma faptul că aceste contracte nu s-au realizat și nu au avut efecte ale contractelor de vânzare-cumpărare. Mai mult, odată cu respingerea cererii de revocare și de anulare a contractului de donație, Galina Mișina nu poate demonstra în ce constă interesul ei născut și actual la solicitarea nulității acestor contracte de vânzare-cumpărare.

La 22 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Larisa Maxim în interesele Galinei Mișina, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii integral.

În motivarea recursului și-a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând circumstanțele de fapt și de drept din acțiune și cererea de apel.

Suplimentar, recurenta a invocat că temeinicia acțiunii a fost demonstrată prin probele scrise anexate la dosar și depozițiile martorilor Șcerbatî Ghennadi, Savciuc Iuri, Zapada Iuri, Șcerbatî Alexandr, Tcacișin Victor.

Recurenta a mai menționat că contractul de donație nr. 2812 din 17.04.2014 în mod expres nu conține condiția îndeplinirii de către donatar a unei sarcini sau să realizeze un scop determinat, însă acest contract urmează a fi interpretat prin prisma prevederilor art. 725-727 din Codul civil, în redacția anului 2002. Astfel, susține că contractul de donație este unul sinalagmatic și cu titlu oneros, iar acest fapt a fost confirmat de către Tatiana Iurina în referințele anexate și explicațiile oferite la judecarea cauzei.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 iunie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 22 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 64, vol. III).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că avocatul Larisa Maxim în interesele Galinei Mișina, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 22 septembrie 2022 împotriva deciziei 21 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 18 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței,

fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către avocatul Larisa Maxim în interesele Galinei Mișina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Larisa Maxim în interesele Galinei Mișina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh